یادداشت

تحریم‌ها میان دو روایت و یک واقعیت سخت

هادی آخوندی نعمت‌آباد، کارشناس روابط بین‌الملل: تحریم در ایران فقط یک ابزار سیاست خارجی نیست؛ بلکه یک تجربه جمعی است که در زندگی روزمره مردم، اقتصاد، سیاست و حتی زبان و فرهنگ رسوب کرده است.

سال‌هاست که جامعه ایرانی با دو روایت متضاد درباره تحریم زندگی می‌کند: روایتی که آن را فرصتی برای رشد، خودکفایی و حتی برکت می‌بیند و روایتی که آن را عامل فقر، فرسایش و ازهم‌گسیختگی اجتماعی می‌داند. این دو روایت، برخلاف تصور، صرفا محصول تبلیغات سیاسی نیستند، بلکه بازتاب دو واقعیت متفاوت‌اند؛ واقعیت‌هایی که هم‌زمان و در کنار هم وجود دارند و ایران را به یکی از پیچیده‌ترین نمونه‌های مواجهه با تحریم در جهان تبدیل کرده‌اند.

در روزهای اخیر عباس عراقچی، وزیر امور خارجه، بار دیگر بر روایتی تاکید کرد که تحریم را نه‌فقط یک فشار، بلکه فرصتی برای فعال‌سازی ظرفیت‌های داخلی و حتی عاملی برکت‌آفرین دانست. این سخنان، بلافاصله با واکنش‌های گسترده‌ای مواجه شد. از تحسین کسانی که تحریم را موتور خوداتکایی می‌دانند تا نقد تند منتقدانی که این نگاه را نادیده‌گرفتن هزینه‌های واقعی تحریم بر زندگی مردم تلقی کردند.

با این حال، طرح دوباره این بحث نشان می‌دهد که مسئله تحریم در ایران، صرفا یک موضوع اقتصادی یا دیپلماتیک نیست، بلکه یک منازعه روایی درباره تفسیر واقعیت است.

در روایت نخست، تحریم نه یک تهدید، بلکه یک محرک است؛ نیرویی که کشور را از خواب وابستگی بیدار کرده و به سمت تولید داخلی، نوآوری و خوداتکایی سوق داده است. طرفداران این نگاه به رشد صنایع داخلی اشاره می‌کنند. صنایعی که سال‌ها زیر سایه واردات و رقابت نابرابر قرار داشتند و با محدودشدن واردات، فرصت نفس‌کشیدن پیدا کردند. از داروسازی تا فولاد، از پتروشیمی تا قطعه‌سازی، از فناوری‌های دفاعی تا نانو، نمونه‌هایی وجود دارد که نشان می‌دهد تحریم در برخی حوزه‌ها به جهش‌های واقعی منجر شده است. این گروه همچنین به کاهش وابستگی به دلار، گسترش پیمان‌های پولی با شرق، توسعه فناوری‌های حساس و افزایش صادرات برخی کالاها اشاره می‌کنند و معتقدند که فشار خارجی، ظرفیت‌های پنهان کشور را فعال کرده است. در این چارچوب، سخنان عراقچی امتداد همان روایتی است که تحریم را نه مانع، بلکه کاتالیزور می‌بیند.

اما روایت دوم، از دل زندگی مردم بیرون می‌آید. از سفره‌هایی که کوچک‌تر شده، از جوانان و خانواده‌هایی که مهاجرت را تنها افق پیش‌رو می‌بینند، از کارخانه‌ای که با کمبود مواد اولیه تعطیل شده، بیماری که دارویش کمیاب شده و خانواده‌ای که زیر بار تورم مزمن خم شده است.

منتقدان سخنان اخیر درباره برکت تحریم دقیقا از همین زاویه واکنش نشان دادند: اینکه چگونه می‌توان از برکت سخن گفت، وقتی هزینه تحریم‌ها به طور نامتوازن بر دوش طبقه متوسط و فرودست افتاده است. این روایت، تحریم را نه فرصت، بلکه فشاری می‌داند که ارزش پول ملی را فرسوده، سرمایه‌گذاری خارجی را خشک کرده، و افق آینده را تیره ساخته است. از نگاه این گروه، تحریم‌ها بیش از آنکه ساختار قدرت را هدف بگیرند، زندگی روزمره مردم را نشانه رفته‌اند و زمینه‌ساز گسترش فساد، رانت و اقتصاد زیرزمینی شده‌اند.

این دو روایت، هر دو واقعی‌اند، اما هیچ‌کدام به‌تنهایی تصویر کامل را نشان نمی‌دهند. برای فهم این وضعیت دوگانه، رجوع به نگاه نظری اهمیت دارد. ریچارد نفیو، معمار تحریم‌های هوشمند علیه ایران و نویسنده کتاب «هنر تحریم‌ها»، تحریم را نه یک مجازات ساده، بلکه «فرایند اعمال دردِ محاسبه‌شده» می‌داند. از نگاه نفیو، تحریم زمانی موفق است که هزینه‌های آن به گونه‌ای توزیع شود که جامعه هدف، میان ادامه مسیر و تغییر رفتار، دچار تردید و فرسایش تصمیم‌گیری شود. تحریم‌ها قرار نیست الزاما فروپاشی ایجاد کنند؛ هدف آنها ایجاد فشار تدریجی، نااطمینانی مزمن و افزایش هزینه‌های انتخاب است. با این معیار، تجربه ایران قابل فهم‌تر می‌شود. تحریم‌ها نه به فروپاشی کامل منجر شده‌اند و نه به تغییر بنیادین رفتار، بلکه وضعیتی میانه ساخته‌اند: اقتصادی که توان بقا دارد، اما هزینه این بقا بالاست. همان چیزی که می‌توان آن را «رکود مقاوم» نامید. از منظر نفیو، چنین وضعیتی لزوما شکست تحریم نیست، بلکه موفقیتی نسبی است؛ زیرا فشار ادامه دارد و فرسایش انباشته می‌شود. اینجاست که خوش‌بینی افراطی درباره برکت تحریم با نقد رئالیستی مواجه می‌شود: تحریم ممکن است ظرفیت‌هایی را فعال کند، اما هم‌زمان هزینه‌هایی می‌سازد که در بلندمدت می‌تواند همان ظرفیت‌های فعال‌شده را نیز تحلیل ببرد.

تحریم‌ها در ایران شکاف طبقاتی را نیز تشدید کرده‌اند. برخی گروه‌ها توانسته‌اند خود را با شرایط جدید تطبیق دهند یا حتی از آن سود ببرند: صنایع بزرگ، صادرکنندگان، واسطه‌ها و بخش‌هایی از اقتصاد رانتی. در مقابل، طبقه متوسط، کارگران، کسب‌وکارهای کوچک و جوانان تحصیل‌کرده بیشترین فشار را تحمل کرده‌اند. این توزیع نامتوازن هزینه و فایده است که دو روایت متضاد را بازتولید می‌کند و هر دو را، از منظر تجربه زیسته، قابل دفاع می‌کند.

در نقشه جهانی تحریم‌ها نیز ایران در موقعیتی خاکستری قرار دارد. نه سرنوشتی شبیه فروپاشی ونزوئلا و سوریه داشته و نه مسیری شبیه خروج ویتنام از انزوا را طی کرده است. بیشتر به کشورهایی نزدیک است که در وضعیت پایداری پرهزینه قرار دارند؛ مانند کوبا یا روسیه. این وضعیت، نه نشانه برکت قطعی است و نه فاجعه مطلق، بلکه نتیجه ترکیب فشار خارجی با محدودیت‌ها و ناکارآمدی‌های داخلی است.

نگاه رئالیستی به تحریم، نه در ستایش آن خلاصه می‌شود و نه در انکار دستاوردهای محدودش. تحریم، همان‌گونه که نفیو تأکید می‌کند، یک ابزار است؛ ابزاری برای تغییر محاسبات. اینکه این ابزار به فرصت تبدیل شود یا به فرسایش، به سیاست‌های داخلی، کیفیت حکمرانی و نحوه توزیع هزینه‌ها بستگی دارد.

تحریم نه ذاتا برکت است و نه ذاتا بلا؛ یک فشار است و فشار، اگر مدیریت نشود، بیش از آنکه سازنده باشد، فرساینده خواهد بود.

ایران امروز میان دو روایت زندگی می‌کند، اما واقعیت جایی میان این دو قرار دارد؛ واقعیتی سخت، پیچیده و خاکستری.

تحریم آینه‌ای است که هم توان بقا را نشان می‌دهد و هم بهای سنگین آن را. مسئله اصلی نه انتخاب میان تحریم خوب یا تحریم بد، بلکه انتخاب میان خوانش واقع‌بینانه یا توجیه‌گرایانه از این آینه است.

آینده ایران به این بستگی دارد که تحریم بهانه‌ای برای عادی‌سازی فشار شود یا انگیزه‌ای برای اصلاح ساختارهایی که بدون تحریم هم مسئله‌دار بوده‌اند. این انتخابی است که نه در واشنگتن انجام می‌شود و نه در بروکسل؛ بلکه در تهران و در دل سیاست‌گذاری داخلی رقم می‌خورد.

عکس رنگین همت‌زاده، ایسنا

رئیس جدید بانک مرکزی وعده داد نرخ دلار را ۶ ماه ثابت نگه دارد

قول بزرگ همتی

شرق: عبدالناصر همتی که پیش از این به دلیل ۱.۵ برابرشدن قیمت دلار از سمت وزیر اقتصاد استیضاح شده بود، حالا دوباره به دلیل یک شوک ارزی به کسوت ریاست بانک مرکزی دولت چهاردهم درآمده است. او البته این بار وعده‌ای عجیب داده است؛ اینکه نرخ دلار را شش ماه ثابت نگه دارد.

همتی؛ از برکناری به دلیل گرانی دلار تا انتصاب به همین دلیل

عبدالناصر همتی که پیش از این سودای تکیه بر صندلی ریاست‌جمهوری را در سر می‌پروراند، سرانجام به‌عنوان وزیر اقتصاد دولت مسعود پزشکیان شروع به کار کرد. یک روز پیش از آغاز به کار رسمی همتی به‌عنوان وزیر اقتصاد، یعنی در ۳۰ مرداد ۱۴۰۳، قیمت هر دلار آمریکا در بازار آزاد حدود ۵۸ هزار تومان بود. عبدالناصر همتی که از ابتدای ورود به کابینه بر طبل تک‌نرخی‌شدن ارز می‌کوبید، در اولین اقدام ارز نیمایی را حذف کرد.

پیش از این، تولیدکنندگان مواد اولیه تولید را با قیمت ارز نیمایی یعنی دلار ۴۴ هزار تومانی تأمین می‌کردند، اما پس از حذف ارز نیمایی، تولیدکنندگان باید ارز توافقی را با قیمت ۶۶ هزار تومان تهیه می‌کردند. این موضوع با انتقادهای زیادی مواجه شد. منتقدان می‌گفتند این مسئله موجی از گرانی‌ها را دومینووار ایجاد می‌کند و زمان تک‌نرخی‌کردن ارز وقتی است که تورم کنترل شده و سقوط ارزش پول تقریبا متوقف شده باشد.

بااین‌حال دولت تمام‌قد پشت تصمیم وزیر اقتصاد ایستاد و در دی‌ماه ۱۴۰۳ فاطمه مهاجرانی، سخنگوی دولت در یادداشتی که برای روزنامه ایران نوشته بود، با اشاره به اقدام همتی برای حذف ارز نیمایی مدعی شد دولت با این کار جلوی رانت ۷۰۰ هزار میلیارد تومانی را گرفته است.

او توضیح داد: «ذکر برخی اعداد و ارقام در رابطه با رانت ارزی می‌تواند عمق و گستردگی این مشکل را بهتر نشان دهد. رانت ارزی حاصل از تخصیص ارز ترجیحی و نیمایی در سال‌های ۱۳۹۷ تا ۱۴۰۰، یکی از بزرگ‌ترین چالش‌های اقتصادی کشور بود. براساس آمارهای بانک مرکزی، در این بازه زمانی حدود ۹۰ میلیارد دلار ارز به شرکت‌ها تخصیص داده شد که از این میزان، ۵۱ میلیارد دلار به‌عنوان ارز ترجیحی و ۳۹ میلیارد دلار به‌عنوان ارز نیمایی در اختیار شرکت‌ها قرار گرفته که با احتساب فاصله قیمت این ارزها با نرخ بازار آزاد، در مجموع در این سال‌ها رقمی حدود ۷۰۰ هزار میلیارد تومان رانت ارزی پرداخت شده که معادل چهار برابر بودجه سلامت کشور در سال ۱۴۰۲ است. همچنین، اگر این منابع صرف ساخت بیمارستان می‌شد، می‌توانست برای تجهیز و ساخت حدود ۷۶۰ هزار تخت بیمارستانی هزینه شود».

بااین‌حال، پیش‌بینی منتقدان درست از آب درآمد و بهای دلار در اسفند ۱۴۰۳ به ۹۲ هزار تومان رسید و حدود ۱.۵ برابر نرخی شد که همتی با آن صندلی وزارت اقتصاد را تحویل گرفته بود. نزدیک‌شدن بهای دلار به صد هزار تومان در اسفند ۱۴۰۳ سبب شد نمایندگان مجلس استیضاح وزیر اقتصاد را کلید بزنند.

در ۱۲ اسفند ۱۴۰۳ عبدالناصر همتی، وزیر امور اقتصادی و دارایی وقت، با رأی مجلس استیضاح و برکنار شد. جلسه رأی‌گیری استیضاح همتی با ۲۷۳ نفر تشکیل شد و ۱۸۲ نفر از نمایندگان مجلس به استیضاح او رأی مثبت دادند. استیضاح با امضای ۱۱۹ نماینده آغاز شد و حدود پنج ساعت به طول انجامید و هرچند رئیس‌جمهوری مسعود پزشکیان و خود همتی از عملکرد وزارت اقتصاد دفاع کردند، اما موفق به جلب نظر اکثریت نشدند.

محورهای اصلی انتقادات نمایندگان افزایش شدید نرخ ارز و تورم، نبود نشانه‌های بهبود اقتصادی حتی در کوتاه‌مدت، اظهارات وزیر که به گفته نمایندگان موجب تشدید التهاب بازار شده، ضعف در نظارت بانکی و تبعیض در پرداخت تسهیلات، آسیب به معیشت و گران‌شدن دارو به دنبال نوسانات نرخ ارز اعلام شد و همتی به دفاع از «اقتصاد رها و نوسانی» متهم شد.

اکثر موافقان تأکید داشتند که استیضاح جناحی یا سیاسی نیست و آن را «مطالبه مردم» معرفی کردند.

عبدالناصر همتی اما در جریان بررسی استیضاحش در دفاع از عملکرد خود، با تأکید بر اینکه تلاش می‌کنم آنچه را واقعیت است، مطرح کنم، گفت: «من فکر می‌کنم دوستان طوری مطرح کردند که ما خبر نداریم مشکل مردم چیست؟ مگر می‌شود کسی که به خوبی بر اقتصاد کشور مسلط است، نداند هفت سال پی‌درپی تورم بالای ۴۰ درصد چه بلایی بر سر مردم می‌آورد؟ مردم در شرایطی قرار گرفتند که سال‌های متعددی است قدرت خریدشان در حال کاهش است».

همتی همچنین با بیان اینکه «خواهشم این است که از من نخواهید صحبت‌ها و اطلاعاتی را به زبان بیاورم که دشمن شاد شود و منافع ملی ما به خطر بیفتد. من سعی می‌کنم در چارچوب منافع ملی صحبت کنم»، عنوان کرد: ما ذخایر عظیم نفت و گاز و منابع و امکانات و منابع انسانی عظیمی داریم و با قاطعیت می‌گویم که حتما موفق خواهیم شد و در این جنگ اقتصادی پیروز خواهیم شد.

او در بخش دیگری از اظهاراتش خاطرنشان کرد: من درباره نظام چنین فکری که برویم و با آمریکا مذاکره کنیم، ندارم. من سرباز وطن هستم و برای نظام تلاش می‌کنم.

با برکناری همتی از وزارت اقتصاد، زمزمه سکان‌داری احتمالی او بر بانک مرکزی شنیده شد؛ به‌ویژه آنکه محمدرضا فرزین، رئیس وقت بانک مرکزی، از زمان دولت سیزدهم در این جایگاه ابقا شده بود و حالا زمزمه‌ها بر آن بود که احتمالا پزشکیان او را بر سکان بانک مرکزی بنشاند. این گمانه‌ها اما درست از آب درنیامد تا اینکه شوک ارزی دیگری اقتصاد را تکان داد و بهای دلار در اوایل دی ۱۴۰۴ به ۱۴۴ هزار تومان صعود کرد و اعتراض بازاریان و مردم را به دنبال داشت. این بار زمزمه‌های حذف فرزین به گوش رسید تا اینکه عصر روز هشتم دی در یک برنامه از پیش تعیین‌نشده، سایت دولت اعلام کرد جلسه هماهنگی تیم اقتصادی دولت درباره سیاست‌های ارزی، تجاری و معیشتی مردم در بانک مرکزی برگزار شده است. این پایگاه اطلاع‌رسانی خبر داد که نشست گفته‌شده، «در راستای تأکیدات رئیس‌جمهور و جلسات اخیر هماهنگی تیم اقتصادی دولت درخصوص سیاست‌های ارزی، تجاری و معیشتی مردم است و محمد اتابک وزیر صمت، علی مدنی‌زاده وزیر امور اقتصادی و دارایی، احمد میدری وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی، محمدرضا فرزین رئیس کل بانک مرکزی و... در این جلسه حضور دارند».

پیش از پایان این جلسه، خبرهایی مبنی بر استعفای محمدرضا فرزین، رئیس کل بانک مرکزی شنیده شد؛ خبری که تا پیش از این به صورت شایعه دهان به دهان می‌چرخید، اما مدام تکذیب می‌شد. بااین‌حال، این بار مهدی طباطبایی، معاون ارتباطات و اطلاع‌رسانی دفتر رئیس‌جمهوری، در شبکه اجتماعی ایکس از استعفای فرزین نوشت و دقایقی بعد خبر داد: «با نظر و تصمیم رئیس‌جمهوری، عبدالناصر همتی رئیس کل بانک مرکزی خواهد شد».

این اتفاق در شرایطی افتاد که محمدرضا فرزین خود وارث اتفاقی مشابه بود و شبانه جایگزین علی صالح‌آبادی، رئیس پیشین بانک مرکزی شد؛ آن‌هم درست زمانی که شوک دلار دو بار خبرساز شده بود. زمانی که صالح‌آبادی در ساختمان شیشه‌ای میرداماد مستقر شد، قیمت دلار در بازار آزاد ۲۸ هزارو ۸۰ تومان و نرخ یورو نیز ۳۲ هزارو ۴۹۵ تومان بود. همچنین قیمت سکه تمام‌بهار طرح جدید ۱۱ میلیون و ۷۷۰ هزار تومان بود و سکه تمام‌بهار طرح قدیم ۱۱ میلیون و ۵۵۰ تومان خرید و فروش می‌شد. اما یک شوک ناگهانی قیمت دلار و به دنبال آن طلا سبب شد او از کرسی ریاست بانک مرکزی پس زده شود.

در روزی که او از بانک مرکزی خداحافظی کرد، یعنی هفتم دی‌ماه ۱۴۰۱، بهای هر قطعه اسکناس دلار در بازار آزاد ۴۳ هزارو ۱۲۰ تومان شده بود و بهای یورو نیز به ۴۶ هزارو صد تومان می‌رسید. همچنین بهای هر قطعه سکه تمام‌بهار آزادی طرح جدید در روز پایانی فعالیت صالح‌آبادی برابر با ۲۲ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان بود. قیمت سکه طرح قدیم نیز به ۲۰ میلیون و ۷۰ هزار تومان رسید.

حالا اما درست در حوالی همان تاریخ، یعنی هشتم دی ۱۴۰۴، ماجرا تکرار شده است؛ محمدرضا فرزین که دلار را با نرخ ۴۳ هزار تومان تحویل گرفته بود، در شرایطی از بانک مرکزی می‌رود که بهای دلار از ۱۴۰ هزار تومان عبور کرده است.

حالا اما عبدالناصر همتی در کسوت رئیس بانک مرکزی وعده داده است نرخ ارز را ثابت نگه دارد.

در همین زمینه، مهر به نقل از قاسم نوده‌فراهانی، رئیس اتاق اصناف ایران، در حاشیه جلسه دیروز هیئت وزیران درخصوص برگزاری جلسه با اعضای هیئت وزیران و نتایج به دست آمده از آن برای بهبود شرایط اقتصادی کشور گفت: اصناف کشور دارای چند مشکل هستند؛ مالیات افزوده، سامانه مؤدیان مالیاتی، بخشودگی مالیاتی و درگاه ملی مجوزها بود که با مشکل مواجه شده بودند و ما حتی این مسائل را دیروز صبح هم با آقای رئیس‌جمهور و هم وزیر اقتصاد و دارایی، آقای مدنی‌زاده، مطرح کردیم و دستور دادند حل شود.

او افزود: بنده برای حل موضوع تثبیت ارز خدمت وزرا رسیدم. آقای همتی قول دادند با کارشناسان بانک مرکزی جلسه گذاشته و کار را کارشناسی می‌کنند و تا آنجایی که بتوانند شش ماه تا یک سال ارز را ثابت نگه دارند تا ثبات تولید و توزیع و قیمت‌ها را در کف بازار داشته باشیم.

بااین‌حال، آلبرت بغزیان، اقتصاددان، به «شرق» می‌گوید: ادعای آقای همتی عجیب است و روشن نیست که منظور او از ثابت نگه‌داشتن شش‌ماهه نرخ ارز مربوط به قیمت ارز تالار دوم است که پیش از این هم به صورت دستوری تعیین می‌شده یا اینکه منظور او ثابت نگه‌داشتن بهای دلار بازار آزاد است که با این حساب باید گفت پس پیش از این هم بانک مرکزی نرخ دلار بازار آزاد را مدیریت می‌کرده است؟!

به گفته این اقتصاددان، ادعای همتی درباره ثابت نگه‌داشتن نرخ دلار بازار آزاد ادعای بزرگی است؛ چراکه وضعیت ذخایر ارزی کشور مناسب نبوده و مشخص نیست سیاست خارجی ایران به کجا ختم شود و نرخ دلار به کدام سمت و سو برود؟

این ادعای همتی در شرایطی مطرح می‌شود که پیش از اینکه او در زمان حسن روحانی سکان‌دار بانک مرکزی بود، مدام با وعده آزادشدن پول‌های بلوکه ایران تلاش داشت نرخ دلار را در بازار ارز کنترل کند و به خبردرمانی بازار ارز متهم می‌شد.

حاشیه جلسه دولت

همتی: قول می‌دهم ثبات اقتصادی فراهم شود

رئیس کل بانک مرکزی در حاشیه نشست هیئت دولت گفت: برگشت من به بانک مرکزی به این علت بود که شرایط را برای خدمت فراهم دیدم. کشور نیاز به تلاش همه قوا دارد تا بتوانیم شرایط موجود اقتصادی را ساماندهی کنیم. به گزارش ایسنا، عبدالناصر همتی، رئیس جدید کل بانک مرکزی، در حاشیه جلسه هیئت دولت در جمع خبرنگاران درباره سیاست‌های جدید ارزی دولت اظهار کرد: وظیفه بانک مرکزی کنترل تورم و نظارت بر بانک‌هاست. او افزود: برگشت من به بانک مرکزی به این علت بود که شرایط را برای خدمت فراهم دیدم. کشور نیاز به تلاش همه قوا دارد تا بتوانیم شرایط موجود اقتصادی را ساماندهی کنیم.

رئیس بانک مرکزی عنوان کرد: به مردم قول می‌دهم ثبات اقتصادی را فراهم کنیم، کنترل تورم وظیفه ماست و دلیل تورم نیز کسری بودجه است که باید کنترل شود. با بانک‌های ناتراز برخورد می‌کنم. همتی گفت: معیشت مردم برای ما در اولویت است و این مسئله را پیگیری می‌کنیم. در برنامه داریم رانت ارز چندنرخی را به‌تدریج جمع کنیم که خود این از دلایل ناترازی است. به مردم قول می‌دهم بازار ارز به ثبات می‌رسد.

او با بیان اینکه معیشت مردم بسیار مهم است و بانک مرکزی آن را به‌عنوان اولویت اصلی خود در کمک به سایر دستگاه‌های مسئول پیگیری خواهد کرد، یادآور شد: حتما فساد و رانت ناشی از چندنرخی‌بودن ارز را جمع خواهیم کرد. یکی از دلایل اصلی التهابات در بازار ارز، چندنرخی‌بودن، رانت، فساد و سفته‌بازی است که در آن رخ می‌دهد. حتما این وضعیت را سر و سامان خواهم داد. همتی ادامه داد: به مردم قول می‌دهم تمام تلاشم را می‌کنم تا ان‌شاءالله ثبات در بازار ارز به وجود آید و حتما هماهنگی بین بازارها را مدنظر خواهم داشت. بازار مالی یک بازار وسیع‌تر است و هماهنگی سیستم پولی با بازار سرمایه برقرار خواهد شد. رئیس کل بانک مرکزی بیان کرد: ثبات و توسعه بازار سرمایه جزء اهدافم است و حتما به بازار سرمایه کمک خواهم کرد. او تصریح کرد: برخورد با بانک‌های ناتراز که عامل مهم تورم در کشورمان هستند و همچنین مدیریت یکپارچه ارز در شرایط تحریمی، بحث‌های مهمی هستند که ان‌شاءالله در روزهای آینده بیشتر با شما و مردم عزیز درباره آنها صحبت خواهم کرد. با تمام وجود وقتم را برای این کار مهم می‌گذارم و ان‌شاءالله در روزهای آینده مردم عزیزمان خواهند دید که این ثبات را به اقتصاد کشور بازمی‌گردانیم. همتی با اشاره به برگزاری جلسه‌های اخیر با اصناف و فعالان اقتصادی، ادامه داد: محور صحبت‌ها ثبات بازار بود و بازار هم به دنبال ثبات اقتصادی است. درباره نرخ ارز صحبت نمی‌کنم؛ مسئول نرخ‌گذاری نباید بانک مرکزی باشد و بانک مرکزی باید از نوسانات نرخ ارز جلوگیری کند.

او گفت: کانال یا دالانی برای نرخ ارز تعیین می‌شود که در این دالان براساس روند اقتصاد کشور حرکت شود و براساس آن روند، ثبات به نرخ ارز داده شود. حفظ و تقویت ذخایر ارزی مهم‌تر از مداخلات است.

رئیس کل بانک مرکزی یادآور شد: تجربه سال‌های ۹۸ و ۹۹ در بانک مرکزی را دارم که با وجود مشکلات شدید درآمد ارزی که کمترین درآمد وصولی ما در همین سال‌ها بود و کمتر از ۱۰ میلیارد دلار می‌شد اما با مدیریت اصولی توانستیم ۱.۵ میلیارد دلار به ذخایر اسکناس اضافه کنیم.

او ادامه داد: با توجه به شرایط تحریمی، مدیریت بازار ارز اصولی دارد و این کار انجام خواهد شد. از صرافی‌ها کمک گرفته می‌شود، چراکه آنها شبکه مویرگی عظیمی هستند که متأسفانه در حال حاضر از آنان غفلت شده و قرار است دوباره احیا شوند و ان‌شاءالله ثبات و آرامش در بازار ارز برقرار خواهد شد.

vahdatiha
charityvahdat.ir

#این_خانه_اگر_سبز_است_امید_شمایید

مرکز خیریه نگهداری از دختران معلول ذهنی وحدت
حرفه‌آموزی و شبانه روزی

حساب تجارت: ۳۶۹۲۶۳۱۷
کارت تجارت: ۵۸۵۹۸۳۷۰۰۰۵۲۳۴۸۶

آدرس: پاسداران، خیابان شهید اخوان (انتهای بوستان دوم)، بعد از متروی زین الدین، خیابان شهید افشاری یا ساقدوش، کوچه بوستان دهم شرقی، پلاک ۴ و ۱۱
تلفن: ۲۲۹۴۲۱۳۲ - ۲۲۹۴۷۰۱۴
درهمین کوچه
شماره ثبت: ۳۹۹۱